

Pregar per ser sembrador d'ESPERANÇA

Juny 2022

Invitació de Càritas per a PREGAR personalment, en Família, o en Comunitat. Us proposem unir-vos a l'oració de Càritas per a resar junts (o units en esperit des de la distància), per a ser cada vegada millors instruments en mans de Déu, que fan visible i palpable la Caritat i la Fraternitat allà on estan.

Comencem posant-nos en presència del nostre Pare-Mare Déu que ens ha engendrat, del seu Fill Jesús que no deixa de donar-nos Vida Ressuscitada, i de l'Esperit Sant que ens envolta i guia donant-nos fortalesa. Deixem un temps assossegat per a poder percebre aquesta presència en el silenci del nostre cor. Després, llegim aquest text inspirat en la Paraula de Déu, i deixem un temps de silenci per a escoltar l'eco que ens provoca.

Jesús els acollí, els parlava del Regne de Déu i curava els qui en tenien necessitat. El dia començava a declinar, i els Dotze s'acostaren a dir-li: «Despatxa la gent, i que vagen als pobles i a les cases del voltant per trobar allotjament i menjar. Ací som en un lloc despoblat». Però Jesús els digué: «Doneu-los menjar vosaltres mateixos».

Els respongueren: «Només tenim cinc pans i dos peixos; si de cas hauríem d'anar nosaltres mateixos a comprar menjar per a tota aquesta gentada». Hi havia, en efecte, uns cinc mil homes. Llavors Jesús digué als seus deixebles: «Feu-los que s'asseguen en grups de cinquanta». Ells ho van fer així, i tota la gent s'assegué.

Jesús prengué els cinc pans i els dos peixos, alçà els ulls al cel, els beneí, els partí i en donava als deixebles perquè els serviren a la gent. Tots en van menjar i quedaren saciats. Després van recollir dotze cistelles dels bocins de pa que havien sobrat. Lc 9,11-17

Jesús demana els seus deixebles que compartisquen el poc que tenien, i es produeix el miracle del compartir... i l'ESPERANÇA torna a renàixer. Jesús vol que siguem sembradors d'ESPERANÇA, que compartim la nostra vida, perquè ell la multiplique, i faça possible el que a nosaltres ens és impossible.

Imaginem que estem en aquesta escena evangèlica, vivint-la en primera persona. Estem allà, i ens deixem interrogar pel que ens suggereix aquest Evangeli. Ens donem un temps llarg per viure-ho.

Escoltem Jesús que ens diu:

“seieu damunt l'herba”.

(Ho fem... silenciem la nostra ment, els nostres pensaments, el nostre ego, i prestem atenció plena al que vol dir-nos).

Aquella gentada no sabia perquè, però no dubtà...

(Potser algun se'n va anar... Nosaltres ens quedem... Confiam en ell... posem-nos en les seues mans... TOT és possible).

Mirem a Jesús. És davant nostre, i sentim l'experiència d'algú que ens dóna la seua amistat, el seu cor, i tracta de “despertar” totes les nostres potencialitats, totes les nostres capacitats adormides ...

Deixem que en el nostre interior ressonen les seues paraules:

“Doneu-los menjar vosaltres mateixos”

- Quines necessitats hi ha al meu voltant més proper?
- Què tinc jo per compartir de mi...? Què puc oferir als altres... per poc o insignificant que sembla per a la seua necessitat?
- On multiplicar-me al costat d'altres, per sembrar Esperança...?

(L'única intencionalitat de les oracions que venen a continuació és que, després de llegir-les, t'ajuden a crear SILENCI en el teu interior. Et porten a SILENCIAR la teua ment... i posar-te en actitud d'ESCOLTA CONTEMPLATIVA, fixos els ulls en AQUELL que t'habita HABITA).

Llig amb calma aquesta oració, interioritza-la, i escolta en el teu silenci, els ecos que et produeix

1. Dóna'ns "FAM"

Dóna'ns, Jesús de Natzaret, juntament a la fam de tu,
Una fam també insaciable d'Amor, de Pau, de Justícia, de Llibertat...
per a nosaltres i per tota la humanitat,
especialment per aquells als qui el món actual els ho nega.
Així, la nostra fam de tu, serà saciada per tu,
tu que ets el Déu de l'Amor que es vessa contínuament sobre nosaltres,
tu que ets el Déu apassionat pels pobres de qualsevol carència.
Que el Pa de la teua Eucaristia, de la teua Paraula,
de la teua Presència que ens habita en el més profund,
ens ajude i acompanye en tot moment,
per ser sembradors d'Esperança.
Així, construirem entre tots, el gran projecte del teu Regne.
I es repartirà la teua VIDA i sobranen cistelles.

**Ara alimenta el teu silenci interior amb les paraules d'aquestes dues oracions.
Deixa't portar per elles... on vulguen portar-te...**

2. TINDRE Esperança

Tindre esperança
és creure que la història continua oberta
al somni de Déu i a la creativitat humana.

Tindre esperança
és continuar afirmant
que és possible somiar un món diferent,
sense fam, sense injustícies, sense discriminació.

Tindre esperança
és ser un missatger de Déu
i missatger d'homes i dones
de Bona voluntat,
enderrocant parets, destruint fronteres,
construint ponts.

Tindre esperança
és creure en el potencial revolucionari de la fe,
deixar les portes obertes
perquè l'Esperit pugui entrar
i fer noves totes les coses.

Tindre esperança
és començar de nou tantes vegades
quantas siga necessari.

Tindre esperança
és viure sent conscients
que estem en mans de Déu ...
i Ell MAI NO ens fallarà ni defraudarà...
Ell ens SORPRENDRÀ i MERAVELLARÀ.

3. Feliços els sembradors de ESPERAÇA

Jesús, sembrador de Vida i Esperança allà on anava, anomena
hui FELIÇOS als qui viuen entregats al servei de fer present el
Regne, sembrant Vida y Esperança.

Feliços els qui, davant aquestes realitats de pobresa,
vulnerabilitat i exclusió, senten com se'ls commouen les
entranyes, s'indignen, els remou la injustícia, decideixen fer
alguna cosa per solucionar-ho, i es posen en marxa treballant
amb altres en solucions concretes.

Feliços els qui tenen el seu major goig a avançar-se a donar,
acollir i oferir-se de forma desinteressada, gratuïta, sense
esperar a l'agraïment.

Feliços els qui es fan pròxims, propers, sense esperar a què se'ls
ho demanen.

Feliços els qui es desprenen del superflu, els qui comparteixen
els seus béns immaterials i materials, perquè senten una gran
felicitat quan inverteixen les seues riqueses intangibles i
materials en justícia, en somriures i abraçades, en plenitud i
dignitat humana.

Feliços els qui no s'acostumen mai a la insensibilitat, els qui
saben que el contrari de l'amor no és l'odi, sinó la indiferència,
el desinterès, la desgana.

Feliços els qui se senten satisfets ajudant els altres, perquè és
el senyal que l'Amor, que és Déu, ompli el seu cor.

Feliços sereu quan feu i viviu des del cor tot això, perquè el que
feu de bo a algú... **a mi m'ho feu**. I perquè el que viviu i poseu en
pràctica en el meu nom... us farà ser **testimonis d'Esperança**.

Podeu ara dedicar un temps llarg per fer oració contemplativa davant una icona de Jesús. I per acabar aquest moment de pregària, podem compartir amb els qui estan amb nosaltres, alguna cosa viscuda en aquest espai, fer alguna acció de gràcies, alguna petició. I concloure amb el Parenostre.

(El més valuós de l'oració no és el que li dius a Jesús, sinó el que ESCOLTES que Ell et diu al cor... el SILENCI que es crea en tu. Que aquest moment t'ajude a això).